

ምዕራፍ 6

አሁን። ተካሄደ፤ በተራሮችም ፊት ተፋረድ፤ ኮረብቶችም ቃልህን ይስሙ ብሎ እግዚአብሔር የሚለውን ስሙ።

2 ፤ ተራሮች ሆይ፤ ጠንካሮች የምድር መሠረቶችም ሆይ፤ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ክርክር አለውና፤ ከእስራኤልም ጋር ይፋረዳልና የእግዚአብሔርን ክርክር ስሙ።

3 ፤ ሕዝቤ ሆይ፤ ምን አድርጌሃለሁ? በምንስ አድከሜሃለሁ? መስክርብኝ።

4 ፤ ከግብጽ ምድር አውጥቼሃለሁ፤ ከባርነት ቤትም ተቤኸሪሃለሁ፤ በፊትህም ሙሴንና አሮንን ማርያምንም ልኬልህ ነበር።

5 ፤ ሕዝቤ ሆይ፤ የሞዓብ ንጉሥ ባላቅ የመከረውን፤ የቢያርም ልጅ በለዓም የመለሰለትን አሁን አስብ፤ የእግዚአብሔርንም የጽድቅ ሥራ ታውቅ ዘንድ ከሰጢም ጀምሮ እስከ ጌልገላ ድረስ አስብ።

6 ፤ ምን ይገዢ ወደ እግዚአብሔር ፊት ልምጣና በልዑል አምላክ ፊት ልስገድ? የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የአንዱን ዓመት ጥጃ ይገዢ በፊቱ ልምጣን?

7 ፤ እግዚአብሔርስ በሺህ አውራ በጎች ወይስ በእልፍ የዘይት ፈሳሾች ደስ ይለዋልን? ወይስ የበኩር ልጄን ስለ በደሌ፤ የሆዴንም ፍሬ ስለ ነፍሴ ኃጢአት እሰጣለሁን?

8 ፤ ሰው ሆይ፤ መልካሙን ነግሮሃል፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድር ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትሄድ ዘንድ አይደለምን?

9 ፤ የእግዚአብሔር ድምፅ ከተማይቱን ይጠራታል፤ ስምህን መፍራት ጥበብ ነው፤ የመቅሠፍትን በትር፤ እርሱንም ያዘጋጀ ማን እንደ ሆነ ስሙ።

10 ፤ በውኑ በኃጢአተኛ ቤት የኃጢአት መዝገብ፤ የተጸየፈም ውሸተኛ መስፈሪያ ገና አለ ይሆን?

11 ፤ በአባይ ሚዛንና በከረጢት ባለ በተንኮል መመዘኛ ንጹሕ እሆናለሁን?

12 ፤ ባለ ጠጎችዋን ግፍ ሞልቶባቸዋል፤ በእርስዋም የሚኖሩ በሐሰት ተናግረዋል፤ ምላሳቸውም በአፋቸው ውስጥ ተንኮለኛ ነው።

13 ፤ ስለዚህ እኔ ደግሞ በክፉ ቀሳል መታሁህ፤ ስለ ኃጢአትህም አፈርስሁህ።

14 ፤ ትበላለህ፤ ነገር ግን አትጠግብም፤ ችጋርህም በመካከልህ ይሆናል፤ ትወስዳለህ፤ ነገር ግን አታድንም፤ የምታድነውንም ለሰይፍ እሰጣለሁ።

15 ፤ ትዘራለህ፤ ነገር ግን አታጭድም፤ ወይራውንም ትጨምቃለህ፤ ነገር ግን ዘይቱን አትቀባም፤ ወይኑንም ትጨምቃለህ፤ ነገር ግን የወይን ጠጁን አትጠጣም።

16 ፤ አንተን ለጥፋት፤ በእርስዋም የሚኖሩትን ለማፍጭ እሰጥ ዘንድ የዘንበሪን ሥርዓትና የአክዓብን ቤት ሥራ ሁሉ ጠብቃችኋል፤ በምከራቸውም ሄዳችኋል፤ የሕዝቤንም ሰድብ ትሸከማላችሁ።